

er der vistnok ikke et Menneske, som for Dieblisset kan sige. Naturligvis kan man ved en Forordning fastslaa, hvad der skal forstaas ved en saadan Bestemmelse, men om Domstolene ville godkjende en saadan Anordning, veed jeg ikke. Derimod har jeg ment, at naar man satte „Halefinnens Bagrand“, var det saa tydeligt, som ønskes kunde, idet jeg da har tænkt mig, at man begyndte at maale ved den forreste Del af Kroppen, ved Snudespiden og lige ud til den yderste Spids eller Kant, om man vil, af Halefinnens Bagrand. Det synes jeg maa være let forstaaeligt. Jeg skal ikke komme videre ind paa Forslaget nu; jeg har jo havt Leilighed til at gaa dybere ind derpaa ved Sagens Iste Behandling, og jeg indrømmede da, at det noget var min Skyld, at det var undgaaet Opmærksomheden, at dette Ord „Bagrand“ havde sneget sig ind i Loven, hvorfor jeg ogsaa havde en vis Forpligtelse til at rette derpaa. Det er selvfølgelig, at naar et Lovforslag kommer frem, er der Tilbøjelighed hos Thingets Medlemmer til at tilfredsstille alle disse Breve, som komme ind til Rigsdagen. Jeg skal imidlertid advare Folkethingets ærede Medlemmer mod at gaa for stærkt ind paa en Hensynstagen til disse Breve og til disse Opfordringer, der gaa ud paa, at man skal stille Forslag til nærværende lille Lov, og jeg haaber, at den ærede Formand vil tillade mig nærmere at begrunde denne Advarsel ved Omtalen af nogle Opfordringer, der ere stillede til mig. Jeg skal ikke gaa dybt ind paa de Opfordringer, der er stet fra forskjellige Sider; men jeg tror, at det er heldigt, at det bliver fremdraget, da det maaste vilde kunne spare Thinget og de enkelte Medlemmer for at medtage en Del Andragender, som ellers vilde komme frem, naar vi vise, at vi ikke se os i Stand til at tage Hensyn til disse Ansøgere, før Loven er prøvet. Jeg skal saaledes gjøre opmærksom paa, at siden dette Lovforslag er kommet frem, er der blandt en hel Del Opfordringer — jeg skal kun tage ganske enkelte med, der bestemt opfordre til at stille Endringsforslag — kommet een fra Simfjorden om en Forandring i § 56, saa at Maalet for Flynndere og navnlig Rødspætter og Strupper skulde forandres fra 8 til 6 Tommer, og at ligeledes Maalet for Aborrer skulde forandres fra 6 til 5 Tommer. De gjør nemlig gjældende i Andragendet, at af de Flynndere og navnlig Rødspætter, der findes i Simfjorden og ere en udmærket Handelsvare, ere de af den mindre Størrelse endog bedre end de andre, fordi de større ere magre, og med Hensyn til Aborrer siges det, at der overhovedet ikke

fanges større Exemplarer end af det Maal, som de have foreslaaet, og jeg kan ikke negte, at jeg helder til samme Ansøvelse, det falder tildeels sammen med de Maal, jeg tidligere har foreslaaet. Men jeg tror som sagt, at det er uheldigt at komme videre ind paa at røre derved, før Loven virkelig er bleven prøvet. Den samme intelligente Fisker — jeg bruger det samme Udtryk som det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgfreds (N. Andersen), fordi det virkelig er en intelligent Mand — gjør gjældende, at det er en Feil, at Loven har taget Tunger ud af Bestemmelsen om Maal, og han mener, at man skulde have foreslaaet et Maal for disse af 8 Tommer. Jeg skal imidlertid bemærke, at jeg fra en anden Mand, der ogsaa taler om Tunger, har faaet et Brev, hvori der foreslaas et Maal for Tunger af 9 Tommer. Jeg maa dernæst gjøre opmærksom paa, at den omtalte Fisker — jeg siger, at han er Fisker, men det er maaske dog noget tvivlsomt — mener, at det havde været heldigt, at vi i Fiskeriloven eller i dette Lovforslag havde givet en Tegning, saaledes som det er stet ved andre Love, hvorved Fiskerne kunne se, hvorledes man skal maale, og jeg mener, at der er Noget deri. Paa samme Maade som man har givet en Tegning, der fastslaar Bestemmelserne i Margarineloven, kunde man have gjort det her. Man kunde have vist, hvorledes Maalet skal foregaa. Han mener, at man skal maale Fisken fra Pandesnudens Spids langs Midtlinien til Halefinnens Bagrand, idet han der ikke har været opmærksom paa det forkerte Ord Bagrand, men har antaget, at det var det Samme. Og han mener fremdeles, at da enkelte Fiskearter ikke have en lige Linie ved den yderste Del af Halefinnen, skal der drages en Tværlinie mellem de to yderste Punkter, og at Maalet skal finde Sted fra Pandesnudens Spids midt ad Fisken til Midten af Halefinnens Yderlinie. Det er vistnok meget praktisk, og det havde været ønskeligt, om det havde været opført i Loven. Det er et Andragende, som er kommet til mig, og som bestemt opfordrer mig til at prøve paa at faae dette gennemført. Et andet Andragende fra Simfjorden, der gaar ud paa at et af de laasede Bænde skal være fri for at blive laasede, og han bruger de samme Udtryk, som de to foregaaende Talere have brugt med Hensyn til laasede Bænde. Han nævnte navnlig en By — jeg nævner ikke Manden, men der er ikke noget indiskret i at nævne Byen, det var Sebbesund. Han gjør gjældende, at ikke mindre end 30 Familier vilde blive husvilde og maatte ty til